

o vyjádření požádány. Neboť postupem, jaký byl v daném případě zachován, je strana zbavena práva, zákonem jí zaručeného, totiž vyvolatí o sporné otázce rozhodnutí min. obch.

Žal. úřad, potvrdiv s konečnou platností trestní nález, nepřihlížel k cit. ustanovení § 36 živn. řádu, podle něhož prve mělo být ve zvláštním řízení rozhodnuto o otázce, jádro věci tvořící, zda totiž st-l je na základě svého živn. listu oprávněn zhotovovati i zmíněné předměty. Tím porušil podstatnou formu řízení správního a proto bylo jeho rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 10.374.

Zaměstnanci veřejní: * Státní úředník, jemuž bylo propůjčeno služební místo určité platové stupnice jiným dnem než počátkem kalendářního čtvrtletí, nabývá podle § 15 odst. 2 ve spojení s § 141 plat. zák. 103/26 nároku na postup do vyššího stupně služného této platové stupnice dovršením tříletí, jež započalo běžeti prvním dnem čtvrtletí následujícího po propůjčení služebního místa.

(Nález ze dne 24. února 1933 č. 3104.)

Věc: Anna B. v B. proti ministerstvu vnitra o vdovskou pensi.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Manžel st-lčín Dr. Jos. B. byl vicepresidentem zem. škol. rady v Brně s požitky druhé platové stupnice [stupeň a)], do níž byl jmenován dne 7. července 1926. Když Dr. Josef B. dne 26. července 1929 v činné službě zemřel, byly vdově po něm, dnešní st-lce, výměrem presidia zems. úřadu v Brně ze 6. srpna 1929 vyměřeny zaopatřovací požitky na základě pensijní základny 54.000 Kč.

Podáním ze dne 22. ledna 1930 žádala st-lka, aby jí od 1. října 1929 byly vyměřeny zaopatřovací požitky na základně služného druhé platové stupnice, stupně b), ježto její zesnulý manžel byv dne 7. července 1926 jmenován do druhé platové stupnice, dovršil dne 7. července 1929, tedy ještě dříve, než zemřel, v požitcích druhé platové stupnice plná tři léta a tedy tímto dnem dosáhl nároku na postup do stupně b) druhé platové stupnice (§ 15 odst. 2 plat. zák.).

Rozhodnutím zem. úřadu v Brně z 28. ledna 1930 nebylo žádosti této vyhověno v podstatě z toho důvodu, že sice podle ustanovení § 15 odst. 2 plat. zák. nastává zvýšení služného postupem do vyššího stupně, jakmile dovršil úředník tři roky započitatelné služební doby se služným bezprostředně předcházejícího stupně téže platové stupnice, avšak vzhledem k ustanovení § 141 plat. zák. postupové lhůty pro zvýšení služného počínají jen 1. lednem, 1. dubnem, 1. červencem nebo 1. říjnem, podle toho, který z těchto dnů nejbližší následuje po počátku služební doby, případně po okolnosti odůvodňující změnu služného. U manžela st-lčina uplynula tříletá služební doba rozhodná ve smyslu § 15 odst. 2 plat. zák. pro zvýšení služného dnem 6. července 1929 a podle § 141 plat. zák. počínala

u něho postupová lhůta pro zvýšení služného dnem 1. října 1929, kteréhožto dne se však manžel st-lčín nedožil, zemřev dne 26. července 1929. Jelikož pak k době uplynuvší od okolnosti odůvodňující změnu služného až do počátku nejbližšího kalendářního čtvrtletí se podle zák. (§ 141 posl. věta plat. zák.) přihlíží — pokud jde o zvýšení služného — jako by byla ztrávena s dosavadním služným, byly stěžovatelce zaopatřovací požitky vyměřeny a poukázány právem na základě služného, které její zesnulý manžel v době úmrtí pobíral (2. plat. stupnice, stup. a).

Stížnosti, kterou st-lka do rozhodnutí tohoto podala, nebylo nař. rozhodnutím vyhověno z důvodů rozhodnutí v odpor vzatého s dalším odůvodněním, že podle povahy věci dlužno bráti v úvahu (§ 154 plat. zák.) jen ty příjmy, na jichžto výplatu měl zaměstnanec v době úmrtí nárok a manžel st-lčín se sice dne 7. července 1929 dožil dne, kterým podle ustanovení § 15 odst. 2 služ. prag. (recte plat. zák.) nastalo zvýšení služného postupem do stupně b) 2. platové stupnice, avšak nedožil se dne 1. října 1929, kterého podle ustanovení § 141 plat. zák. nastal nárok na výplatu zvýšeného služného. Neměl tudíž manžel st-lčín v den svého úmrtí nároku na výplatu zvýšeného služného, jež st-lka uplatňuje.

O stížnosti uvážil nss:

Na sporu jest otázka, jaká byla pensijní základna zemřelého manžela st-lčina. Pensijní základnu tvoří podle § 154 plat. zák. služné a přídavky tam označené. Stížnost opírajíc se zejména o ustanovení § 141 věty 2 plat. zák., má za to, že služným tím bylo v daném případě služné stupně b) druhé platové stupnice, ježto manžel stěžovatelčin dovršiv před svým úmrtím plná tři léta v služném a) uvedené stupnice, nabyl nároku na výplatu služného toho, i když se nedožil počátku kalendářního čtvrtletí, jež následovalo po dovršení zmíněných 3 let. Podle názoru stížnosti sluší čísti § 15 odst. 2 ve spojení s § 141 plat. zák. č. 103/26 v ten smysl, že státní úředník nabývá nároku na služné vyšší platové stupnice dosažením dne, v němž dovršil tři roky služby ode dne povýšení, že se však služné to nemá vyplatiti v mezidobí do počátku příštího čtvrtletí, třebas nárok na výplatu již vznikl.

Nss neuznal stížnost důvodnou.

Zvýšení služného postupem do vyššího stupně nastává podle § 15 odst. 2 plat. zák., jakmile úředník dovršil tři roky započítatelné služební doby se služným bezprostředně předcházejícího stupně téže platové stupnice. Podle toho je předpokladem nároku na postup do vyššího stupně služného jednak skutečnost, že úředník dovršil po 3 roky se služným bezprostředně předcházejícího stupně, jednak že doba ta je započítatelnou služební dobou. O tom, kdy počíná běžeti uvedená tříletá lhůta postupová, nemá § 15 bližší dispozice a slušelo by proto míti za to, že počátek její je položiti na den, od kterého státní úředník nabyl nároku na služné bezprostředně předcházejícího stupně. Leč § 141 plat. zák., který podle svého nadpisu jedná o počátku postupových lhůt pro zvýšení služného, stanoví, že postupové lhůty pro zvýšení služného počínají vždy jen 1. lednem, 1. dubnem, 1. červencem nebo 1. říjnem podle toho, který z těchto dnů nejbližše následuje po začátku služební doby, případně po okolnosti, odů-

vodňující změnu služného. Ježto pak jednotlivá ustanovení zákona platového nutno vykládati s ohledem na jejich vzájemnou souvislost, a tak, aby mezi nimi nebylo rozporu, nelze předpisu § 141 plat. zák. rozuměti jinak, nežli že předpis ten zvýšením služného rozumí zvýšení, o němž jedná předpis § 15 plat. zák. a že naopak započítatelnou služební dobou ve smyslu § 15 odst. 2 plat. zák. jest ona doba, která běží po počátku postupové lhůty pro zvýšení služného. Pro zvýšení služného podle § 15 odst. 2 začínají tedy postupové lhůty běžeti teprve prvním dnem nejbližšího čtvrtletí, a to stejně jak v případech, kdy služební doba úředníková teprve započala (arg.: »po počátku služební doby«), tak i v případech, kdy nastala některá z okolností odůvodňující změnu služného. Nabývá tedy státní úředník, jemuž bylo propůjčeno služební místo určité platové stupnice jiným dnem než počátkem kalendářního čtvrtletí, nároku na postup do vyššího stupně služného této platové stupnice dovršením tříletí, jež započalo běžeti prvním dnem čtvrtletí, následujícího po propůjčení služebního místa.

Z toho plyne pro konkrétní případ, že u zemřelého manžela st-lčina, jenž — jak je nesporno — byl jmenován do druhé platové stupnice dnem 7. července 1926, počala postupová lhůta pro zvýšení služného běžeti teprve dnem 1. října 1926 a byla by skončila dnem 30. září 1929, kdyby se jí manžel st-lčin byl dožil. Ježto však manžel st-lčin zemřel dne 26. července 1929, nedožil se uplynutí postupové lhůty 3leté a nevznikl mu tedy nárok na zvýšení služného ve smyslu § 15 odst. 2 plat. zák. Pak ovšem st-lka tvrdí neprávem, že její zemřelý manžel již dne 7. července 1929 nabyl právního nároku na postup do stupně b) v druhé platové stupnici, resp. že od toho dne nabyl i nároku na výplatu zvýšených služebních příjmů dle stupně b) 2. platové stupnice počínajíc dnem 1. října 1929.

Pro posílení svého názoru nemůže se st-lka dovolávat ani poslední věty § 141 plat. zák., podle níž se k době od okolností, odůvodňující změnu služného, až do počátku nejbližšího kalendářního čtvrtletí přihlíží, pokud jde o zvýšení služného, jakoby byla ztrávena s dosavadním služným; předpis tento předpokládá v souhlase s § 139 odst. 1 a 2 plat. zák., že dotýčný úředník bere zvýšený služební plat, resultující z okolností, která již přivodila změnu služebního platu, na př. z jeho povýšení do vyšší platové stupnice, již od 1. dne měsíce následujícího po povýšení, kdežto počátek postupové lhůty pro další postup do vyššího stupně se odsunuje k 1. dni nejbližšího čtvrtletí. Takovéto případy má předpis ten na mysli a hodnotí dobu s tímto vyšším služebním platem v mezidobí ztrávenou tak, jakoby byla ztrávena s dosavadním služným (srov. na př. § 17 odst. 5 plat. zák.). Případ takový však u st-lky dán není.

Č. 10.375.

Pojištění úrazové: * Podle předpisů platných v zemi Slovenské a Podkarpatorské nelze v řízení o určení úrazových příspěvků pojistných s úspěchem odporovati pojistné povinnosti závodu.

(Nález ze dne 24. února 1933 č. 3286.)